

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 30P/122/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114212391
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Rybárová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3114212391.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, samosudkyňou JUDr. Martou Rybárovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti B., F., nar. XX.XX.XXXX a J., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom u matky, v konaní zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, deti rodičov: matky, F. B., X., trvale bydliskom K., J. XX/XX/XB, K..Č.. K., Q. X, štátnej občianky Slovenskej republiky a otca, J. B., H., bydliskom K., J. XX/XX/XB, štátneho občana Slovenskej republiky, právne zastúpeného JUDr. Martinou Váľkovou, advokátkou, so sídlom Trenčín, Jilemnického 21 o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom takto

rozhodol:

Návrh otca na zníženie výživného k maloletým deťom B., F. a J., za obdobie od 01.03.2015 sa z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Otec detí svojim návrhom podaným na tunajšom súde dňa 14.07.2014 žiadal, aby súd znížil jeho vyživovaciu povinnosť k maloletému F. zo sumy 90 Eur mesačne na sumu 40 Eur mesačne a k maloletému J. zo sumy 70 Eur mesačne na sumu 30 Eur mesačne.

Matka detí s návrhom otca na zníženie vyživovacej povinnosti nesúhlasila.

Kolíznym opatrovníkom odporučil súdu návrh otca na zníženie výživného zamietnuť s poukazom, že v konaní bolo preukázané, že otec detí mal dostatočný príjem, z ktorého môže platiť výživné a to aj v čase, keď bol práceneschopný, nakoľko v samotnom mesiaci jún, keď podal návrh na zníženie výživného, mal príjem z nemocenských dávok vo výške 489,27 Eur a v čase rozhodovania bol riadne zamestnaný.

Okresný súd Trenčín rozsudkom č.k. 30P/122/2014-69 zo dňa 16.02.2015 návrh otca na zníženie výživného k mal. deťom F. T. J. zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemal právo na náhradu trov konania. Proti tomuto rozsudku, podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Domáhal sa, aby odvolací súd uvedený rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že návrh na zníženie výživného podal z dôvodu zhoršenia jeho zdravotného stavu a následnej dlhodobej práceneschopnosti a zníženia jeho príjmu, čo malo za následok jeho neschopnosť plniť si vyživovaciu povinnosť. Zdôraznil, že preukázal, že jeho pracovný pomer končí 17.02.2015 z dôvodu uplynutia dohodnutej lehoty. Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19CoP/28/2015-91 zo dňa 03.09.2015 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného pre mal. F. a mal. J. za obdobie do 28.02.2015 potvrdil a za obdobie od 01.03.2015 rozsudok okresného súdu zrušil a v tomto rozsahu vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Súd v intenciách zrušovacieho uznesenia odvolacieho súdu doplnil dokazovanie ohľadom zistenie majetkových pomerov otca, vykonal výsluch svedkov - zamestnávateľa otca, jeho priateľku, oboznámil lustráciu a správy sociálnej poisťovne, výpis zo živnostenského registra, správu sociálnej poisťovne, správu o príjme matky, správy a potvrdenia úradu práce o dávkach poberaných účastníkmi, lekárske správy o zdravotnom stave otca, nájomnú zmluvu matky, doklady o výdavkoch matky na bývanie a potreby detí, správu zamestnávateľa otca o jeho príjme a skončení pracovného pomeru, zápočtový list otca zamestnávateľa A. P. za obdobie 27.02.2015 až 09.10.2015, oznámenie ÚPSVaR Trenčín o zaradení otca do zoznamu uchádzačov o zamestnanie, rozsudok Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/134/2013 zo dňa 09.04.2015 a rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn. 2To/89/2015 zo dňa 03.03.2016 a zistil nasledovný skutkový stav.

Maloleté deti B., F. T. J., pochádzajú z manželstva, ktoré je stále platné. Rozsudkom tunajšieho súdu, č.k. 31P/283/2012-87, zo dňa 10.12.2013, súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej boli maloleté deti, F. T. J., zverené do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal platiť maloletému F. výživné vo výške 90 Eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2013 a maloletému J. sa zaviazal platiť výživné s účinnosťou od 01.09.2012 vo výške 70 Eur mesačne. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že rodičia nežili v spoločnej domácnosti od 21.09.2012. Starostlivosť o obe deti zabezpečovala ich matka. Otec detí pracoval do 25.10.2012 v zahraničí vo firme X. V. Q., s príjmom 1.750 Eur mesačne. Pracovný pomer v zahraničí skončil dohodou, nakoľko zamestnávateľ už nemal prácu. Od 18.02.2013 bol zamestnaný v obchodnej spoločnosti X. Q..J..H., Z. F. Z. V. ako H., s priemerným mesačným príjmom vo výške 764 Eur netto. Okrem maloletých detí F. T. J. mal vyživovaciu povinnosť ešte k maloletému F. B.A., nar. XX.XX.XXXX, z jeho predchádzajúceho vzťahu. Matka s deťmi bývala v 3-izbovom prenajatom byte s nákladmi na bývanie 380 Eur mesačne. Od 01.01.2013 do 21.11.2013 pracovala v Q. B. s príjmom cca 350 Eur netto. V čase rozhodovania bola na materskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok vo výške 199,60 Eur a prídavky na 3 deti vo výške 69,30 Eur. Okrem maloletých detí F. T. J. mala vyživovaciu povinnosť ešte k plnoletej dcére F.J. V., ktorá pochádzala z jej predchádzajúceho vzťahu. Otec na potreby F. prispieval mesačne sumou 80 Eur. Maloletý F. mal 7 rokov, navštevoval 1. ročník a pre zdravotné problémy navštevoval odborné ambulancie, Z., X., X. T. X.. Maloletý J. mal 3 roky a matka s ním bola na materskej dovolenke.

Otec detí vo svojej prvej výpovedi zo dňa 16.02.2015 uviedol, že je stále v platnom manželstve s matkou detí. V tom čase žil v rodinnom dome, ktorý je vlastníctvom jeho známej, na adrese, ktorú nechcel uviesť pred matkou. Vlastníčka domu mala náklady na bývanie vo výške 100 Eur mesačne za elektrinu a vodu a túto čiastku pláti otec detí. Mal by splácať, ale pre nedostatok finančných prostriedkov nespláca úver, ktorý si vzal spolu s matkou detí počas manželstva od spoločnosti Quattro vo výške 12.000 Eur na usporiadanie dlhov, ktoré vznikli z lízingu auta a matkiných pôžičiek, ktoré má vo VÚB banke. Ďalšie výdavky mal osobné, s úhradou výživného a s nákladmi na cestovné 80 Eur mesačne z K. K. A. B. L. Z. F., kde pracoval ako H. u spoločnosti X. Q..J..H. s pracovným pomerom na dobu určitú do 17.02.2015. Od marca 2014 do 06.11.2014 bol práceneschopný a poberal nemocenské dávky vo výške 580 Eur mesačne podľa jeho vyjadrenia. Od mája, alebo od júna 2014 začala byť na návrh matky vedená proti nemu exekúcia pre neplatenie výživného a jeho príjem sa znížil na sumu 250 Eur mesačne. Okrem maloletých detí F. T. J. má vyživovaciu povinnosť ešte k maloletému F. B., nar. XX.XX.XXXX, z jeho vzťahu pred uzatvorením manželstva, ktorému na základe rozsudku Okresného súdu Galanta platí výživné vo výške 70 Eur mesačne. V prípade výživného u maloletého F. otec nepodal návrh na zníženie výživného. Aj výživné voči maloletému F. je v exekučnom konaní. V novembri 2014 po ukončení práceneschopnosti nastúpil otec opäť do práce u svojho zamestnávateľa X. Q..J..H., ktorý mu oznámil, že pracovný pomer, ktorý mal dohodnutý na dobu určitú končí dňom 17.02.2015.

Otec detí vo svojej výpovedi zo dňa 26.01.2016 uviedol, že s matkou detí je stále v platnom manželstve. V súčasnosti žije u svojej matky na adrese B., F. I. Č.. X. Jedná sa o priestory nachádzajúce sa v A. A. a spolu tam užívajú jednu obytnú miestnosť s tým, že sociálne zariadenie užívajú spoločne s ostatnými členmi klubu. Náklady na bývanie majú 120 Eur mesačne za elektrinu a vodu. Ďalšie výdavky má s úhradou za telefón. Počas manželstva si s matkou vzal 3 pôžičky. Od spol. Quattro, Kešovka, Quattro karta. Prvá pôžička bola vo výške 14.000 Eur na úhradu iných, menších pôžičiek, so splátkami po 250 Eur mesačne, druhá pôžička bola od spoločnosti Quattro karty, vo výške 3.000 Eur s mesačnými splátkami po 80 Eur na účel, ktorý si nepamätá a tretia pôžička bola od Kešovky, vo výške 1.100 Eur, so splátkami vo výške, ktorú nevedel uviesť. Všetky tieto tri pôžičky neboli splácané a sú vymáhané

exekučne. Štvrtú pôžičku si vzal otec sám, od spol. Provident, vo výške 400 Eur, s mesačnými splátkami po 50 Eur, ktoré neplatí. Otec uviedol, že výdavky má bežné, na stravu a okrem výživného mal. deťom F. T. J. má vyživovaciú povinnosť ešte k maloletému F. B. z jeho predchádzajúceho vzťahu. F. má 11 rokov a mal by mu platiť výživné 70 Eur mesačne. Toto výživné neplatí, matkou dieťaťa je vymáhané exekučne a dlh je vo výške asi 780 Eur. Dlh na výživnom pre F. T. J. nepoznal. Výživné pre mal. F. je vymáhané jeho matkou exekučne. Od 01.03.2015 do 09.10.2015 pracoval v K. P. A., a to na základe pracovnej zmluvy, so skráteným pracovným úväzkom, so mzdou podľa počtu odpracovaných hodín počas piatkov a sobôt, asi 40 Eur mesačne. Skrátený pracovný úväzok mal z dôvodu jeho zdravotných problémov Potvrdil, že P. K. T. X. G. X. a to v piatok a v sobotu s príjmom 40 Eur. Cez týždeň vykonával práce okolo domu, ktorý je vlastníctvom jeho priateľky v K. K.. V dome svojpomocne prerábali plyn a elektrinu. Práce vykonával sám, alebo za pomoci známych, lebo si nemohli dovoliť zaplatiť firmu. Žil z podpory priateľky, s ktorou žil v spoločnej domácnosti a to až do novembra roku 2015. V uvedenom období pracoval iba v sobotu a v nedeľu s príjmom 40 Eur mesačne. Od 26.02.2016 začal pracovať cez pracovnú agentúru A. C. Q..J..H.. B., V. Q.. K. R. X., s dohodnutou mzdou 2,50/hod. 3x v týždni, s príjmom vo výške cca 360 Eur mesačne brutto. Otec potvrdil, že je vyučený X. A.. V tejto oblasti však zo zdravotných dôvodov pracovať nemôže.

Matka detí vo svojej výpovedi uviedla, že od času, kedy Krajský súd v Trenčíne dňa 19.02.2014 potvrdil rozsudok Okresného súdu v Trenčíne, ktorým bolo naposledy rozhodnuté, že otec má platiť na výživu obom deťom výživné spolu vo výške 160 Eur mesačne bol otec detí práceneschopný. Poukázala, že vie, že K. majú 8-hodinový pracovný týždeň, aby mali v zárobku iba minimálnu mzdu, avšak ich príjmy sú oveľa vyššie, lebo sú platení od tržby a príjmy môžu mať od 550-700 Eur mesačne. Vie o tom, že otec detí P. X. G. X. a tam musel zarobiť pekné peniaze. Matka poukázala, že otec detí výživné pre mal. deti nikdy riadne neplatil. Na výživnom má dlhuje 4.430 Eur, ktoré vymáha exekučne. Matka ďalej uviedla, že od posledného rozhodovania o určení výšky výživného sa pomery na strane detí zmenili. Sú vekovo staršie, vyspelejšie a ich náklady prirodzeným spôsobom vzrástli. Mal. F. má 9 rokov, je žiakom 3. ročníka ZŠ. Je zdravý, ale navštevuje s ním Z. T. I., s čím má zvýšené výdavky. Ďalšie výdavky má bežné na školské a osobné potreby. V školskej jedálni platí 12 Eur. Mal J. má 5 rokov. Navštevuje Š. F.Ú. Š., s nákladmi na cestovné autobusom asi 20 Eur mesačne, poplatkami za materskú školu, stravu, ZRPŠ, výdavky s bežným oblečením a lieky, keď sú deti choré. Matka pracuje ako X., príjmom okolo 200-220 Eur mesačne u p. Z.. Táto jej veľmi vychádza v ústrety pri starostlivosti o deti, napr. keď potrebuje voľno. Spolu s deťmi a priateľom, ktorý je po operácii a momentálne nepracuje žije v prenajatom 4-izbovom byte s nájomným 350 Eur mesačne. Priateľ jej pomáha po fyzickej, finančnej a po psychickej stránke. Ohľadom pôžičiek, o ktorých hovoril otec, sa s otcom dohodli, ale otec detí túto dohodu nerešpektuje. Matka poberá náhradné výživné vo výške 160 Eur mesačne.

Kolízny opatrovník nesúhlasil so znížením výživného podľa návrhu otca a odporučil súdu návrh otca na zníženie výživného zamietnuť. Poukázal, že matka v súčasnosti poberá náhradné výživné a pokiaľ by bolo výživné znížené, musela by vrátiť sumu vyplateného výživného, čo by mohlo viesť rodinu s deťmi do nepriaznivej fin. situácie.

Z výpovede svedka pána P. A.Ř. mal súd preukázané, že otec detí bol u svedka zamestnaný ako V. K. 4-5 hodín týždenne, asi 8 mesiacov, a to od februára 2015 do októbra 2015, na skrátený pracovný úväzok s príjmom okolo 60 Eur mesačne. Svedok potvrdil, že mohol dostávať aj nejaký tringelt, ktorý zákazníci zvyčajne dávajú. Počas akcie X., kedy pán B. pracoval, mali stanovené tzv. akciové ceny, ale svedok nevedel odhadnúť príjem otca. V tom čase príjem zvýšený nemal, ale bolo viac práce, takže mohol mať viac príjmu na tringeltoch. Pracovný vzťah bol s otcom detí skončený preto, lebo mu bol odobratý vodičský preukaz, zrejme pre neplatenie výživného.

Z výpovede svedkyne L. F. mal súd preukázané, že svedkyňa spolu s otcom mal. mal. detí a jej dvomi mal. deťmi, V., (XXXX) a Q.,(XXXX) žila od februára 2015 do októbra 2015 v jej rodinnom dome v K. K.. Spoznali sa na programe H., kde boli obaja zaradení na usporiadania ich rodinných vzťahov. Keď získala do vlastníctva rodinný dom, pán B. sa k nej nasťahoval. Žili spoločne, ale nevedli spoločnú domácnosť a nehospodárili spolu. Svoje výdavky a výdavky jej detí si platila sama. Pán B. jej pomáhal pri prerábaní rodinného domu. Menili sa podlahy, kúrenie, maľovalo sa a on vykonával všetky tieto práce. Svedkyňa potvrdila, že pán B. mal a má zdravotné problémy s B. A., ktorý mal vymenený a teraz by mu mali vymeniť druhý bedrový kĺb. Keď mohol pracovať, tak pracoval a keď nevládal, tak nepracoval. Keď mohol, tak prispel aj na stravu. Niekedy v roku 2014 bol práceneschopný. V čase, keď boli spolu, pracoval pán B. v K., s príjmom asi 60 Eur mesačne. Spolu žili až do novembra 2015, kedy mal nejaké

súdne pojednávanie a prostredníctvom SMS jej oznámil, že bude nejaký dlhší čas mimo a nebudú sa môcť stretávať. Stalo sa, že ráno odišiel a viac sa do jej domácnosti nevrátil. V čase keď žili spolu v rodinnom dome svedkyne, mala svedkyňa pracovný úväzok s príjmom 380 Eur mesačne, poberala a poberá opatrovateľský príspevok vo výške 320 Eur mesačne a výživné na dve deti 180 Eur mesačne. Svedkyňa potvrdila svoj mesačný príjem vo výške do 1.000 Eur.

Z rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/134/2013, zo dňa 09.04.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp, zn. 2To/89/2015 zo dňa 03.03.2016 mal súd preukázané, že otec detí bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm a), písm.b) ods.2 písm.d) Tr.zákona s poukazom na písm § 138 písm b) Tr.zákona a prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2 Tr. zákona, pričom mu do dňa hlavného pojednávania vznikol na výživnom dlh pre mal. deti B., F. T. J. a vo výške 3.830 Eur.

Zo správy o príjme otca od jeho zamestnávateľa K. Q. P. A. K., zo dňa 21.10.2015 mal súd preukázané, že otec detí bol zamestnancom tejto spoločnosti od 27.02.2015 do 09.10.2015, s týždenným pracovným úväzkom 5 hodín a s priemerným príjmom za uvedené obdobie vo výške 43,72 Eur mesačne.

Zo správy o príjme otca od jeho zamestnávateľa X., Q..J..H.. Z. F. Z. V. mal súd za preukázané, že otec detí bol zamestnancom tejto spoločnosti od 18.02.2013 do 17.02.2015. Zo správy vyplýva, že otec mal za celé mesiace 1,2 a 12/2014 priemerný príjem výške 720,49 Eur a za obdobie od 11.03.2014 do 06.11.2014 bol práceneschopný. Pracovný pomer mal uzatvorený na dobu určitú, t.j. do 17.02.2015 a v tom čase bolo na jeho mzdu vedených 10 exekúcií.

Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín za obdobie od 01.01.2013 do 30.01.2015 mal súd preukázané, že otec detí poberal nemocenské dávky od 11.04.2014 do 11.12.2014 v priemernej výške 474,49 Eur mesačne.

Zo správy ÚPSVaR Trenčín zo dňa 02.11.2015 mal súd preukázané, že otec detí bol dňom 02.11.2015 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

Z lekárskej správy a zápisnice o ústnom pojednávaní Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín zo dňa 07.11.2014 mal súd preukázané, že otec detí nie je uznaný invalidným. Výsledná miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 35 %.

Zo správy o príjme matky od jej zamestnávateľa Z., Q..J..H.. O. Q. zo dňa 04.11.2015 mal súd preukázané, že matka detí pracuje v tejto spoločnosti od 10.01.2015 a za 1/2015 až 9/2015 mala priemerný príjem vo výške 188,12 Eur mesačne.

Zo správy Ú. V. Z. J., L. X. K., X. F. Q. K.Z., V. E. X. L. F.. F. F. bez uvedeného dátumu, mal súd preukázané, že zdravotný stav otca mu nedovoľuje dlhšiu statickú záťaž /dlhé státie a sedenie/ a fyzickú námahu. Operačný zákrok nie je plánovaný.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Z výkladu tohto ustanovenia vyplýva, že musí ísť o podstatnú zmenu pomerov na strane rodičov alebo detí, ktorá sa výrazne prejaví v pomeroch účastníkov.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh otca na zníženie výživného pre maloleté deti F. T. J. ani za obdobie od 01.03.2015 nebol podaný dôvodne. Od posledného rozhodovania o určení výšky výživného vo februári 2015, kedy súd prvý krát zamietol návrh otca na zníženie výživného pre mal. deti F. a J. uplynulo 16 mesiacov. Na strane mal. detí F. T. J. nedošlo k výraznejším zmenám. Deti sú však vekovo staršie, vyspelejšie a ich potreby prirodzeným spôsobom vzrástli. Zníženie vyživovacej povinnosti zo strany otca by preto nebolo v ich záujme, nakoľko sú na výživu svojich rodičov odkázané. Pri poslednom rozhodovaní o výške výživného bola matka na materskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok vo výške 199,60 Eur a prídavky na 3 deti vo výške 69,30 Eur. V súčasnosti matka pracuje s príjmom vo výške 200 až 220 Eur mesačne podľa jej vyjadrenia, pobera prídavky na dve deti 47,04 Eur mesačne a náhradné výživné 160 Eur mesačne. Príjem matky je tak v zásade na rovnakej úrovni, ako pri poslednom rozhodovaní o výške výživného.

Súd opätovne skúmal zmenu pomerov v možnostiach a schopnostiach otca plniť si vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom F. T. J. za čas od 01.03.2015 doteraz a vykonal ďalšie dokazovanie v intenciách zrušovacieho rozhodnutia odvolacieho súdu. Pri poslednom rozhodovaní o určení výšky výživného bol otec detí zamestnaný v spoločnosti X. Q..J..H., Z. F. Z. V. ako H., s priemerným mesačným príjmom vo výške 764 Eur netto. Tento pracovný pomer bol skončený 17.02.2015 z dôvodu uplynutia dobu, nakoľko otec detí mal tento pracovný pomer dohodnutý na dobu určitú, a to do 17.02.2015. Od 27.02.2015 sa otec detí zamestnal ako K., so skráteným pracovným úväzkom 5 hodín týždenne, s príjmom cca 40 - 43 Eur mesačne, podľa vyjadrenia otca a potvrdenia jeho zamestnávateľa. Tento pracovný pomer s ním zamestnávateľ skončil dňa 09.10.2015 z dôvodu, že otec stratil vodičské oprávnenie. V konaní bolo preukázané, že otec detí má zdravotné problémy, pre ktoré bola jeho pracovná schopnosť znížená o 35 %, ale otec nebol uznaný invalidným s nárokom na invalidný dôchodok. Dlhodobu sa vyhýbal plateniu výživného na obe maloleté deti. Od času, kedy Krajský súd v Trenčíne dňa 19.02.2014 potvrdil rozsudok Okresného súdu v Trenčíne, ktorým bolo naposledy rozhodnuté, že otec má platiť na výživu oboch deťom výživné spolu vo výške 160 Eur mesačne bol otec detí práceneschopný a napriek tomu, že v práceneschopnosti poberal nemocenské dávky vo výške cca 500 Eur mesačne, na potreby detí ničím neprispieval. Ku dňu 16.02.2015 bol návrh otca na zníženie výživného k mal. deťom F. T. J. práve z tohto dôvodu právoplatne zamietnutý. Zo svedeckej výpovede P. A. mal súd preukázané, že napriek svojim zdravotným problémom otec detí pracoval, mal príjem z výkonu K. Q. vo výške cca 40 Eur mesačne, čo je nepochybne príjem veľmi nízky. Svedok však potvrdil, že je známe, že V. K. služby dostávajú okrem mzdy tzv. prepitné, alebo tringelty, a teda otec mohol mať aj vyšší príjem ako potvrdil zamestnávateľ. Aj počas G. X., kedy otec preukázateľne K. P., bolo viac práce a otec mohol mať vyšší príjem. Zo svedeckej výpovede L. F., otcovej priateľky s ktorou otec detí žil v uvedenom období v jednej domácnosti mal súd preukázané, že otec detí napriek svojim zdravotným problémom pracoval aj fyzicky na prerábke domu svojej priateľky, a teda mal potencióálnu možnosť príjmu aj prácou v oblasti stavebníctva. Otec si však preukázateľne prácu, primeranú svojim možnostiam a schopnostiam s vyšším príjmom, z ktorého by mohol platiť súdom stanovené výživné nehľadal. Až dňa 02.11.2015, keď stratil vodičské oprávnenie sa otec zapísal do evidencie uchádzačov o zamestnanie na úrade práce. Z rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 09.04.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 03.03.2016 mal súd preukázané, že otec detí bol právoplatne odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby a prečin zanedbania povinnej výživy, pričom mu vznikol na výživnom dlh pre mal. deti B., F. T. J. a vo výške 3.830 Eur. Otec práve v čase rozhodovania o tomto jeho návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti mal nastúpiť, ale nenastúpil do výkonu trestu odňatia slobody a políciou vyhlásené pátranie po otcovi, bolo ku dňu rozhodnutia neúspešné. V súčasnosti treba konštatovať, že otec sa nachádza na neznámom mieste, zrejme s úmyslom vyhnúť sa výkonu trestu odňatia slobody, do ktorého má nastúpiť. Súd s poukazom na dlhodobú snahu otca vyhnúť sa vyživovacej povinnosti k mal. deťom F. T. J. a jeho 35 % zdravotnú schopnosť pracovať a teda možnosť zamestnať sa a získať príjem z pracovného vzťahu a platiť maloletým deťom výživné má za to, že nie sú dané dôvody na zníženie výživného ani za obdobie od 01.3.2015, a preto súd návrh otca na zníženie výživného pre mal. B., F. T. J. ako neodôvodnený zamietol.

Podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 3 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
rozhodoval vylúčený sudca,
súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).